

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری در جلسه تفسیر: بالاترین معارف، معرفت الهی است / مسئله عرفان، بالاترین لذت‌ها را دارد

مفسر قرآن کریم با بیان اینکه بالاترین لذت‌ها در عرفان الهیه و معرفت است، گفت: دعای عرفه، بسیار عالیة‌المضامین بوده و عمده همین عرفات است که وسیله نجات است.

مفسر قرآن کریم با بیان اینکه بالاترین لذت‌ها در عرفان الهیه و معرفت است، گفت: دعای عرفه، بسیار عالیة‌المضامین بوده و عمده همین عرفات است که وسیله نجات است.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله‌العظمی جواد غروی علیاری، مفسر قرآن کریم در جلسه تفسیر این هفته خود، ضمن عرض تبریک و تهنیت به مناسبت این روزها، اشاره‌ای به شهادت حضرت مسلم(ع) کرد و گفت: اولین نماینده اباعبدالله‌الحسین(ع) حضرت مسلم(ع) است که شهادتش در این ماه واقع شده.

وی به آیه 100 سوره صافات، «رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ» اشاره کرد و گفت: یکی از سوره‌هایی که بسیار مطالب عالی دارد همین سوره صافات است. آن‌هایی که علم تفسیر کار کرده‌اند در مقدمه سوره‌ها خصایص سوره‌ها را بیان کرده‌اند.

کمال منوط به معرفت است

این مفسر قرآن با بیان اینکه کمال انسان در معرفت است، اظهار کرد: انسان همین که فقط انسان باشد کمال، معرفت و عظمت ندارد. کمال منوط به معرفت است. بالاترین معارف هم معرفت الهی است. هر کس هر قدر کار کرد همان مقدار برای کسب معرفت الهی و سایر معارف موفق می‌شود.

وی ادامه داد: به این کار نداریم که جمعیت‌ها و افراد از مبحث عرفان‌شناسی چقدر استفاده می‌کنند؛ در مسئله عرفان، لذاذی است و اهلش متوجه می‌شود که عرفان به خودی خود چقدر لذت دارد؛ خصیصه الهیه است. بعد از زحمات، بعد از سیر و سلوک انسانی، آدم به مرتبه‌ای از مراتب عرفانی می‌رسد. به امر عرفان قابلیت پیدا می‌کند.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری با اشاره به بعضی مضامین عرفانی، به دعای عرفه اشاره کرد و گفت: راوی می‌گوید در چنین روزی در آن بیابان سوزان دیدم اباعبدالله‌الحسین(ع) تکیه به کوه زده و ایستاده و دعایی را می‌خواند. آن آخرین سفر حضرت بود. به پهنای صورت اشک می‌ریخت، اشک چشم حضرت بر سیما و لباس‌هایش جاری بود. آن دعا را می‌خواند؛ تأمل و تعمق می‌کرد و اشک می‌ریخت.

وی با بیان اینکه دعای عرفه، بسیار عالیة‌المضامین است، اظهار کرد: این دعا به قدری پر محتواست که شاید بر جامعه کبیره و ابوحزمه و دعا‌های دیگر برتری داشته باشد. این دعا سرآمد آن دعاهاست. چند ساعت طول می‌کشد تا این دعا به پایان برسد.

این مفسر قرآن اظهار کرد: آن‌هایی که اهل معنا و اهل دل هستند و با مرتبه‌ای از مضامین عرفانی آشنایی دارند، وقتی مضامین این دعا را می‌خوانند و تعمق می‌کنند قطعاً اشک می‌ریزند، تمام مسائل از تولد تا انتها و قیامت در این دعا آمده است. بسیار دعای عالی است. بعد از فرمایشات سیدالساجدین(ع) و صحیفه سجادیه این دعا، بهترین دعا برای درمان‌های معنوی است.

وی با اشاره به جملاتی از امام حسین(ع) در عرفان الهی آن حضرت، گفت: اباعبدالله‌الحسین(ع) می‌فرماید: ای خدا، صدر را با نورهای خودت بپوشان، راه، مسلک و مرام اهل صدق عبودیت در پیش توست، بر من علم مقصودت را تعلیم فرما. مرا به صدق موضوعات غیبیه خودت آشنا کن. آن صدق مخصوص را به من عنایت فرما، اهل قرب یک سلسله حقایقی دارند من به آن‌ها آشنایی ندارم، راه و روش حقایق اهل قرب را در اختیارم قرار بده.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری در ادامه مناجات امام حسین(ع)، اظهار کرد: آن لباس معرفت، هیبت عظمت، استغفار، ذاکر بودن، راه ذکر تو؛ ذکر خفی و جلی و ... را به من یاد بده، رزق دوستدارانت چیست؟ مؤانست است. آدم‌هایی که مؤانست الهیه دارند تقاضا می‌کنند که به لباس اولیائت ملبس شوند، در مقابل هیبت و جبروت تو، موهبت الهیه تو از آن مستغفرین است.

بالاترین لذت‌ها در عرفان و معرفت است

وی گفت: عبادت عابدان و طریق عبادت عابدان را بر من تعلیم فرما، تو جوادی، قبل از آنی که من از تو طلب کنم بر من می‌بخشی، ای وهاب مرا هدایت کن، مرا هدایت کن به نور خود و راه اساسی خودت، به انوار خودت مرا هدایت کن و مرا در صدق عبودیت نگه دار و کمک فرما تا بر این راه لیاقت داشته باشم و موفق شوم به طریق صدق عبودیت و بندگی. عبد و عابد داریم و راه رسیدن به صدق عبودیت طرق مختلف دارد، علم مقصودت را به من یاد بده تا بفهمم در عالم چگونه زندگی کنم. بالاترین لذت‌ها همین جاست و در همین عرفان و معرفت است.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری اظهار کرد: اگر کسی در کربلا و عرفات موفق شود به بنده و عبد بودن که خوشا به حالش، و اگر موفق نشد و طهارت ظاهری و باطنی نداشت می‌ماند به عرفه دیگر، لیالی قدر جای خود را دارد، اما عمده همین عرفات است. وسیله نجات و بلا عرفات است، اگر کسی توانست در عرفات خودش را تصفیه کند خوشا به حالش.